

XXXXXXXXXXXX

ECHO ZE WZGÓRZA BŁ. MARII PASTERKI

nr 263

wrzesień 2023/9

XXXXXXXXXXXX

Skarb Eucharystii

Zbliżam się w pokorze i niskości swej. Wielbię Twój majestat skryty w Hostii tej. - jak mali czujemy się wobec tej największej Tajemnicy naszej świętej wiary... Św. Tomasz z Akwinu, autor tej pieśni, uczy nas, że w Najświętszej Eucharystii zawiera się całe dobro duchowe, to znaczy sam Chrystus - Chleb Żywy, który przez swoje Ciało daje życie ludziom i zaprasza ich, aby samych siebie, swoją pracę i wszystkie rzeczy stworzone wraz z Nim składali w ofierze. Zaiste, wielkie to sprawy i tajemnice, z jakich Bóg pozwala nam korzystać! Rozważając je, spróbujmy bardziej doceniać ich wartość... Obecny czas zbiorów zbóż na naszych polach skłania nas do refleksji, jaki plon w naszym życiu wydaje Chleb Eucharystyczny, który przyjmujemy w Komunii Świętej...?

Tajemnica Wiary

Najświętsza Eucharystia jest jedną z największych Tajemnic naszej świętej wiary. Podczas każdej Mszy świętej Chrystus, Syn Boży zstępuje na ołtarze kościołów na całym świecie, aby na nowo uobecnić swą Ofiarę Kalwarii, przez którą człowiek uwolniony jest od grzechu i zyskuje nowe życie poprzez Ducha Świętego. Dzięki zjednoczeniu z Chrystusem w Ofierze Eucharystycznej wezwani jesteśmy do jedności z Nim, w każdej chwili dnia niosąc swój krzyż. Otrzymując z Eucharystycznego Serca Jezusa Niebieski Pokarm Jego Ciała i Krwi zostajemy umocnieni do tego, aby w nadzwyczajny sposób przeżywać zwyczajne okoliczności dnia codziennego. Co więcej, Niebiański Chleb podtrzymujący nas duchowo w ziemskiej pielgrzymce, jest obietnicą naszego ostatecznego przeznaczenia do udziału w Niebieskiej Uczcie Weselnej Baranka – Jezusa Chrystusa.

Prawdę tą znali i według niej żyli błogosławieni i święci Kościoła Świętego, a pośród nich Bł. Maria Pasterka, która mówiła do swoich sióstr: *Oblubienicami będąc Boga ukrzyżowanego, bądźmy także ukrzyżowane, aby mieć podobieństwo z naszym Oblubieńcem, aby zrozumieć wszystko, co ta Męka zawiera w sobie! Zrozumiawszy ją, zaczerpniemy z niej siłę, odwagę, postanowienie, pragnienie podzielenia jej duchem, i ona nam otworzy bramy Niebios. Tam nareszcie niebiańska namiętność Miłości panować będzie niepodzielnie we wszystkich sercach i zaleje je swoją upajającą słodyczą!* (Zak. Past. w sam.).

Troska o Najświętszy Sakrament

Przez stulecia wierni upadali na kolana w obecności Najświętszego Sakramentu. Znaki wiary eucharystycznej widoczne były w pięknie architektury i wystroju kościołów i kaplic, w jakości szat liturgicznych, naczyń i bielizny kielichowej używanej do Ofiary Eucharystycznej, podobnie w języku i muzyce przeznaczonych do kultu Bożego. Przykład troski o Eucharystię daje nam św. Franciszek z Asyżu, który sam, a potem z braćmi praktykuje najwyższą surowość ubóstwa w swym życiu konsekrowanym, natomiast nalega i używa najznakomitszych tkanin dla potrzeb kultu eucharystycznego.

Błogosławiona Maria Karłowska uznaje, iż najlepszym środkiem do godnego uczczenia Jezusa w Eucharystii jest nasze czyste serce: *Gdyby dusze nasze były dosyć czyste, aby zrozumieć i pojąć to Jego pragnienie i głód naszego zbawienia, nic by nas wstrzymać nie mogło od rzucenia się w Jego otwarte Usta i zaginięcia w objęciach Jego! Wszyscy ci, którzy miłują, zrozumieją tę mowę Moją, choć na pozór dziwną!* (Zak. Past. w sam.) Ogromne znaczenie ma sposób, w jaki wierni przyjmują Komunię Świętą. Od najdawniejszych lat czyniono to z wielką pobożnością i czcią, co niestety w obecnych czasach ulega rozluźnieniu. Prowadzi to niestety do sekularyzacji oraz umniejszania czci należnej Bogu, a w następstwie możliwej utraty wiary, nadużyć i narażenia Eucharystii na profanacje.

Skarb Kościoła

Ofiara Mszy Świętej jest najświętszym, największym i najbardziej godnym podziwu dziełem Bożym na ziemi i w wieczności. Jest ona w swej istocie tym samym, co Ofiara Golgoty. Uobecnia bowiem dla nas Ofiarę Nowego i Wiecznego Przymierza, którą Jezus jako Najwyższy i Wieczny Kapłan uczynił oraz realizuje teraz i na zawsze w niebie w obecności Trójcy Przenajświętszej. Dlatego Msza święta jest jedyną, skuteczną ofiarą odkupienia rodzaju ludzkiego i uświęcenia całego stworzenia. Stąd Msza święta jest najcenniejszym Skarbem Kościoła Rzymsko-Katolickiego. Aby zdobyć, zachować i obronić ten skarb, trzeba być gotowym poświęcić wszystko, nawet własne życie. Oby liczne przykłady miłości i czci eucharystycznej przekazane nam przez liczną rzeszę naszych braci i sióstr, którzy poprzedzili nas swoim świadectwem wiary w minionych wiekach, pogłębiły naszą wiarę w niewysłowione misterium Mszy świętej i wzmocniły naszą miłość i cześć ku Panu Jezusowi Eucharystycznemu.

Bł. Maria, Założycielka Sióstr Pasterek zachęca swoje siostry i podopieczne do częstego przyjmowania skarbu Eucharystii słowami: *Kiedy Go pożywamy z*

dostatecznym przygotowaniem wewnętrznym, Krew Jego chwalebna i gorąca płynie w żyłach naszych... i ogień się zapala w naszych wnętrznościach, i smak duchowy przenika duszę i ciało nasze, smak i chciwość; i podobieństwo cnót Jego przychodzi nam, i On mieszka w nas, i my mieszkamy w Nim! I daje nam Duszę Swoją z pełnością łask, przez które człowiek trwa w miłości i chwaleniu Ojca Niebieskiego. Ale nadto obiecuje nam i pokazuje, jaka będzie wieczysta radość nasza w Bóstwie Jego!(Zak. Past. w sam.)

Św. Piotr Julian Eymard wzywa nas do modlitwy: *Skoro Jezus w Najświętszym Sakramencie powiększa swoją Ofiarę, czyniąc się jeszcze mniejszym, czyż nie ma prawa do jeszcze większej czci? ... O, Panie, zostań z nami! Pragniemy być Twoimi wiernymi czcicielami! Wolimy cierpieć wygnanie, biedę i śmierć, aniżeli być pozbawionymi Ciebie!* Oby te głosy mieszkańców nieba rozpały w naszych letnich sercach iskrę Bożej miłości i gorące pragnienie godnego przyjmowania Eucharystii. Tak nam dopomóż Bóg!

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP